

บทอ่านที่ 1

อสย 7:10-14

ในครั้งนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับกษัตริย์อาหัสเสอว่า “จงขอของค์พระผู้เป็นเจ้าของพระองค์ ให้ทรงส่งเครื่องหมายจากที่ลึกของแดนผู้ตาย หรือจากที่สูงเบื้องบนเถิด” แต่กษัตริย์อาหัสเสอตอบว่า “เราจะไม่ทูลขอ เราจะไม่ทดลององค์พระผู้เป็นเจ้า”

ประกาศกอิสยาห์จึงทูลว่า “พงศ์พันธุ์กษัตริย์ดาวิดเอ๋ย จงพึงเถิด ท่านทำให้มนุษย์เอือมระอาอย่างไม่พออีกหรือ ทำไมท่านจึงทำให้พระเจ้าของข้าพเจ้าทรงเอือมระอาอีกเล่า ดังนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าจะประทานเครื่องหมายให้ท่านด้วยพระองค์เอง หญิงสาวผู้หนึ่งจะตั้งครรภ์และให้กำเนิดบุตรชาย และนางจะเรียกเขาว่า “อิมมานูเอล” แปลว่า “พระเจ้าสถิตอยู่กับเรา”

พระวรสาร

ลก 1:26-38

เมื่อนางเอลีซาเบธตั้งครรภ์ได้หกเดือนแล้ว พระเจ้าทรงส่งทูตสวรรค์กาเบรียลมายังเมืองหนึ่งในแคว้นกาลิลีชื่อเมืองนาซาเร็ธ มาพบหญิงพรหมจารีคนหนึ่งซึ่งหมั้นอยู่กับชายชื่อโยเซฟ ในราชวงศ์ของกษัตริย์ดาวิด หญิงพรหมจารีผู้นั้นชื่อมารีย์ ทูตสวรรค์เข้าไปในบ้านกล่าวกับพระนางว่า “จงยินดีเถิด ท่านผู้ที่พระเจ้าโปรดปราน พระเจ้าสถิตอยู่กับท่าน”

เมื่อทรงได้ยินถ้อยคำนี้ พระนางมารีย์ทรงวุ่นวายพระทัยมากทรงถามพระองค์เองว่า คำที่ทักทายนี้หมายความว่ากระไร ทูตสวรรค์กล่าวแก่พระนางว่า “มารีย์ อย่ากลัวเลย ท่านเป็นผู้ที่พระเจ้าโปรดปราน ท่านจะตั้งครรภ์และให้กำเนิดบุตรชายคนหนึ่ง ท่านจะตั้งชื่อเขาว่าเยซู เขาจะเป็นผู้ยิ่งใหญ่และพระเจ้าผู้สูงสุดจะทรงเรียกเขาเป็นบุตรของพระองค์ พระเจ้าจะประทานพระที่นั่งของกษัตริย์ดาวิดบรรพบุรุษให้แก่เขา เขาจะปกครองวงศ์ตระกูลของยาโคบตลอดไปและพระอาณาจักรของเขาจะไม่สิ้นสุดเลย”

พระนางมารีย์จึงทรงถามทูตสวรรค์ว่า “เหตุการณ์นี้จะเป็นไปได้อย่างไรเพราะข้าพเจ้าตั้งใจจะเป็นพรหมจารี” ทูตสวรรค์ตอบว่า “พระจิตเจ้าจะเสด็จลงมาเหนือท่านและพระอาณาจักรของพระเจ้าสูงสุดจะแผ่เงาปกคลุมท่าน เพราะฉะนั้น บุตรที่เกิดมาจะเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์และจะรับนามว่าบุตรของพระเจ้า ดุซซี เอลีซาเบธญาติของท่าน ทั้ง ๆ ที่ชราแล้ว ก็ยังตั้งครรภ์บุตรชาย ใคร ๆ คิดว่านางเป็นหมั้น แต่นางก็ตั้งครรภ์ได้หกเดือนแล้ว เพราะไม่มีสิ่งใดที่พระเจ้าจะทรงกระทำไม่ได้”

พระนางมารีย์จึงตรัสว่า “ข้าพเจ้าเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า ขอให้เป็นไปกับข้าพเจ้าตามวาจาของท่านเถิด”

เมื่อได้ยินคำที่ทักทายจากทูตสวรรค์ว่า พระนางเป็นที่โปรดปรานของพระเจ้า ความสุภาพถ่อมตนทำให้พระนางกลัวว่า อาจเป็นเสียงมาจากความหยิ่งจองหองหรือเปล่า เมื่อทูตสวรรค์แจ้งต่อไปว่าพระนางจะเป็นแม่ของผู้ที่พระเจ้าได้สัญญาว่าจะส่งมา ก็ยังคิดว่าไม่อาจจะเป็นไปได้ แต่เมื่อทูตสวรรค์ย้ำว่าทุกอย่างเป็นพระประสงค์ของพระเจ้า และต้องปล่อยให้เป็นการจัดการของพระจิตเจ้า พระนางก็ยอมให้ทุกอย่างเป็นไป เพราะสำนึกว่าตนเป็นเพียงผู้รับใช้อันต่ำต้อยของพระเจ้า